

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący)

SSN Janusz Niczyporuk (sprawozdawca)

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi M.A.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
I ACz 469/22/p,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 14 czerwca 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 22 stycznia 2023 r. M.A. (dalej: „Skarżący”), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – adw. A.B., złożył skargę na przewlekłość postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. akt I ACz 469/22/p, wnosząc o „stwierdzenie przewlekłości postępowania oraz zasądzenie od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd Najwyższy uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz nie mniej niż 6.000 zł tytułem przewlekłości postępowania oraz kosztów zastępstwa prawnego w niniejszym postępowaniu z tytułu jego ustanowienia” (s. 1-2 skargi, pisownia oryginalna).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm.; dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), skarga powinna (...) zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Na mocy art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

W niniejszej sprawie należało zastosować art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, albowiem Skarżący w istocie nie wykazał na czym miałyby polegać przewlekłość postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach. Trudno uznać za przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie zaprezentowanie chaotycznych wywodów dotyczących m.in. pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej przed prawem polskim czy „rozporządzenia eIDAS”. Skarżący nie odnosi się do konkretnego postępowania, w którym dopatruje się przewlekłości procedowania. Rozpatrywana skarga ma charakter szablonowy i jest powieleniem wielu innych – całkowicie niezasadnych – środków zaskarżenia wywiedzionych przez M.A. Taka postawa Skarżącego nie zasługuje na ochronę prawną, zwłaszcza, że analiza akt sprawy oraz odpowiedzi na skargę przekonuje, że Sąd Apelacyjny w Katowicach nie działa w sprawie przewlekłe i to pomimo obstrukcji procesowej, którą stosuje Skarżący. Niniejsza skarga, jako niedopuszczalna, podlega więc odrzuceniu *a limine*, bez nadawania biegu rozmaitym wnioskom Skarżącego zawartym w niej i w kolejnych pismach złożonych w sprawie.

Biorąc wszystko powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

